

dovet de la 1662 până la 1708. Acesteia sunt: Logofetul *Vasile Damian* și Marele logofet *Tudosiu Dubău*. 1) Pe lângă acestia mai aflăm și pe *Teodosie*, Metropolitul Munteniei, care cu un zelu nemărginit învațeșce biserica cu următoarele cărți române: „Apostol și Evangelia“ 1668, „Liturgia română“ 1680, „Apostol și Evangelia română“ 1682 (a se da în daru pe la biserici.) „Cuvintele St. Ión gură de aur (Mărguritare)“ 1691. „Psaltere“ 1694. Tot aice se cuvine să amintim și de *Mihaiu Haliciu*, din Caransebeșu, care aflându-se pe la 1674 la Basileea ca student în teologie a scrisu, ca gratulație studentului Francisc Papai cu ocaziunea depunerei esamenului de doctorat, „Primele versuri esametre în limba română“, prin care încercare este însemnat de pe atunci în literatură. 2)

După cum am văzut atât în seculii treceți cât și în acest al XVII. Literatura s'a u învațit mai mult cu cărți eclesiastice (bibliocrescă) și din partea laicilor cu istoria Românilor, căci cea mai mare parte din scrieri

1) *Aaron Pumnul*, Lept. tom. III. pag. 143.

2) *Idem*. Lept. tom. III. p. 63.